

POSÁDKA VYŠKOV

PROFESIONÁL

Vyšlo 9. 7. 2010

Číslo 6/2010

**KOMANDO
přichází do
Vyškova**

– str. 4

**Vyškov rozvíjí
spolupráci
s U.S. TRADOC**

– str. 7

**Expozice AČR na
mezinárodním
veletrhu
AUTOTEC 2010**

– str. 10

**Přežití dětí
v přírodě –
Doupovský
zelenáč**

– str. 20

**VELITEL POSÁDKY VYŠKOV
PŘEDAL FUNKCI**

– str. 2

ODCHÁZÍ VELITEL

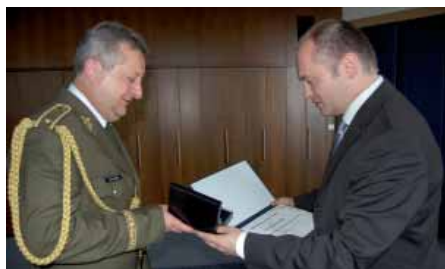
V úterý 29. června 2010 se v areálu kasáren Dědice ve Vyškově uskutečnil slavnostní nástup u příležitosti předání funkce velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA). Dnem 1. července 2010 je rozkazem velitele společných sil z pověření zařazen na funkci velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově zástupce velitele VeV – VA plukovník generálního štábu Zbyněk Janečka. Ten do doby ustanovení nového velitele VeV – VA na této funkci vystřídá brigádního generála Jaromíra Zůnu, který odchází na zahraniční pracoviště.

Slavnostního aktu předání funkce se zúčastnili senátor Ivo Bárek, přidělenec obrany Rakouska brigádní generál Roman Fischer, přidělenec obrany U.S.A. plukovník Charles Wilson, přidělenec obrany Francie plukovník René Bucherie, místostarostové Vyškova Roman Celý a Karel Jurka, zástupce ve-

litele společných sil – velitel pozemních sil plukovník generálního štábu Štefan Kaleta a další významní hosté.

U příležitosti svého odchodu z funkce obdržel generál Zůna v Brně z rukou hejtmana Jihomoravského kraje Michala Haška stříbrnou medaili JMK za spolupráci mezi Armádou České re-

publiky a Jihomoravským krajem. V rámci slavnostního aktu ve Vyškově dekoroval náměstek ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje plukovník Ivo Vykopal generála Zůnu pamětní medailí ředitele Krajského ředitelství policie za významný podíl na rozvoji spolupráce AČR a PČR a první místopředseda

Ústřední rady Svazu Pomocných technických praporů – Vojenských táborů nucených prací Bohumír Dufek generálovi předal pamětní odznak Ústřední rady PTP.

„Je mi ctí, že Vás mohu přivítat na dnešním nástupu, stejně jako je mi ctí, že jsem společně s Vámi mohl v uplynulých třech letech pracovat a sloužit,“ řekl ve svém projevu generál Zůna a pokračoval „Mít možnost velet VeV – VA a posádce Vyškov je poctou a skutečně jedním z vrcholných momentů kariéry každého velitele. Zejména však velení ve Vyškově je příležitostí spolupracovat se skvělými lidmi, kteří ve Vyškově slouží a své nejlepší roky vojenské nebo civilní kariéry věnují tomu nejcennějšímu, co AČR má, to znamená lidem a jejich komplexní přípravě. Je mimo vší pochybnost, že VeV – VA se dynamicky rozvíjí, kvalita vojenské přípravy personálu se zvyšuje a kredit instituce v armádě, u občanské veřejnosti i v zahraničí významně posiluje. Je to především zásluhou Vás, vojáků i občanských zaměstnanců, kteří úkoly přípravy personálu realizujete, nebo zajišťujete všestrannou podporu tomuto procesu. Chtěl bych při této příležitosti rovněž ocenit a poděkovat zástupcům města Vyškova a všem jeho občanům za podporu a skutečně nadstandardní spolupráci. To stejné lze říci o městu Slavkov, Kroměříž a o dalších ob-

cích, se kterými posádka Vyškov a VeV – VA dlouhodobě spolupracuje.“

Odcházejícímu generálovi poděkovali za výtečnou spolupráci a popřáli mu mnoho úspěchů na novém pracovišti nejenom zástupci společenských organizací, ale i představitelé státní správy a samosprávy: „Díky generálu Zůnovi byla spolupráce města a armády na velice dobré úrovni,“ zmínil ve svém vystoupení místostarosta města Vyškova Karel Jurka. „Jako jedna z největších posádek v této zemi si přítomnosti armády vážíme a doufáme, že v budoucnosti tato vysoko nastavená latka nebude klesat.“

Text: kapitán Pavel Kočvara,
tiskový a informační důstojník

Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov

Foto: Olga Karaffová a Jiří Klement

Oslava Dne ozbrojených sil

Dne 29. června 2010 oslavili příslušníci Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově (VeV – VA) Den ozbrojených sil netradičním způsobem. Naposledy k nim při této příležitosti promluvil dosavadní velitel brigádní generál Jaromír Zůna, který bude nadále působit v zahraničí.

Úvodem slavnostního shromáždění zástupce velitele VeV – VA plukovník generálního štábu Zbyněk Janečka přečetl rozkaz ministra obrany Martina Bartáka, v němž zdůrazňuje význam Dne ozbrojených sil: „Devadesáté druhé výročí této historické události, kterou prezident republiky určil před osmi lety svým rozkazem jako Den ozbrojených sil České republiky, představuje významný symbol, jímž se naše armáda hlásí k legionářské tradici i mezinárodním souvislostem počátku naší novodobé státnosti.“

Generál Zůna ve svém vystoupení řekl, že si nesmírně váží práce všech příslušníků Velitelství výcviku – Vojenské akademie: „Děkuji Vám všem za spolupráci, vykonané úsilí a přeji Vám hodně

úspěchů. Jste nositeli významného poslání, které zabezpečuje reprodukci vojenského systému této země. Je ctí u VeV – VA a v posádce Vyškov pracovat a sloužit. Současně se uvedené poslání stává velkým závazkem a jsem přesvědčen, tak jak jsem Vás mohl poznat, že všem budoucím výzvám jste schopni úspěšně dostát.“

Při příležitosti tohoto významného dne bylo za službu v ozbrojených silách České republiky oceněno 15 příslušníků VeV – VA, a to medailemi AČR 1. a 3. stupně.

Text: kapitán Pavel Kočvara,
tiskový a informační důstojník
Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov
Foto: Olga Karařová

Vyškov rozvíjí spolupráci s U.S. TRADOC

Dne 11. června 2010 navštívil Velitelství výcviku – Vojenskou akademii ve Vyškově zástupce velitele U.S. TRADOC generálporučík Michael A. Vane. Amerického generála doprovázel zástupce velitele společných sil brigádní generál Milan Kovanda, vojenský přidělenec USA v ČR plukovník Charles Wilson a styčný důstojník U.S. TRADOC v Německu major Nathan Hurt.

Amerického generála přivítal na půdě VeV – VA Vyškov zástupce velitele plukovník gšt. Zbyněk Janečka a po krátkém briefingu o struktuře a poslání VeV – VA Vyškov se generál Vane zajímal o systém přípravy a vzdělávání personálu v AČR. Vyjádřil se mimo jiné i k projektu vojenský ERASMUS, když řekl: „Tento sofistikovaný projekt vytváří přehled vzdělávacích a výcvikových modulů u všech vzdělávacích a výcvikových zařízení členských zemí EU. Je potěšitelné, že vyškovská akademie – i vzhledem ke své krátké existenci – dosáhla v oblasti vzdělávání vysokého stupně kompetentnosti a mezinárodního uznání.“

Podle slov plukovníka Janečky v posledním období mezinárodní kredit VeV – VA jako centra mezinárodní přípravy personálu významně posiluje: „Velký význam přikládáme dlouhodobé bilaterální spolupráci se zahraničními part-

nery, mezi něž patří i Armáda Spojených států amerických. Nadstandardní charakter spolupráce je umocněn prací styčného důstojníka u U.S. TRADOC a přímou vazbou se zařízeními Armády USA dislokovány na území Německa. Věřím, že dosavadní spolupráce se bude rozvíjet ke spokojenosti obou stran.“

Po krátké diskuzi navštívila delegace Odbor simulačních a trenažerových technologií (OSTT), který je s celoarmádní působností ve všech oblastech své činnosti součástí Centra simulačních a trenažerových technologií Brno (CSTT). Zde byl generál Vane seznámen s možnostmi tohoto centra, které udržuje v oblasti výcviku dlouhodobě vysoký standard, zajištěný úzkou spoluprací s partnerskými simulačními a výcvikovými centry a účastí příslušků CSTT na mezinárodních konferencích v Evropě a USA. Na závěr pro-

hlídky byla pro zahraniční delegaci připravena ukázka záchrany osádek tanků při jízdě pod vodou.

Posledním bodem programu bylo představení učebních pavilonů výcvikové haly vzdušných sil.

Na závěr své návštěvy poděkoval generál Vane za umožnění návštěvy posádky Vyškov a vyjádřil zájem o rozšíření vzájemné spolupráce při výměně poznatků a zkušeností ze současně probíhajících misí a výcvikového procesu v obou partnerských armádách.

*Text: kapitán Pavel Kočvara,
tiskový a informační důstojník
Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov
Foto: Olga Karaffová*

Komando přichází do Vyškova

Ve dnech 1. do 21. listopadu 2010 se ve Vyškově uskutečnil první kurz Komando, který byl doposud pořádán 4. brigádou rychlého nasazení (4.brn). Nadále bude – na základě akreditace, platné pro celou AČR – tento kurz zabezpečovat odbor přípravy do mírových operací vyškovského Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA).

Myšlenka přesunout tento kurz do Vyškova a v tamějším výcvikovém centru jej cvičit celoarmádně vznikla počátkem roku 2010. Cílem mělo být unifikovat přípravu velitelů na nejnižších stupních a ujednotit základní taktické dovednosti a drily. V únoru 2010 odešla pracovní skupina vedená zástupcem velitele VeV – VA plukovníkem Zbyňkem Janečkou k velitelství 4. brn do Žatce, kde dosavadní velitel kurzu major Líbal velice ochotně a profesionálně předal prvotní informace o samotném kurzu a především o jeho skladbě a náročnosti. Tam bylo také dohodnuto, že květnového termínu kurzu, který ještě bri-

gada pro své příslušníky organizovala, se zúčastní 12 instruktorů od VeV – VA a ti poté budou tvořit základ instruktorů pro kurz pořádaný již ve Vyškově. Náčelník oddělení speciálního výcviku (OdSpecVý) major Hynek Pavlačka, který bude kurzu na podzim ve Vyškově velet, k tomu však dodává: „Tato myšlenka se bohužel v průběhu výběrového řízení i samotného květnového kurzu projevila jako zcela nereálná a bylo od ní upuštěno. Největším problémem totiž byla kvalita a připravenost lidí, kteří byli do kurzu Komando od nás z Vyškova vysláni. Samotný kurz Komando vznikl před čtyřmi lety jako iniciativa některých pří-

slušníků 4.brn. Z kurzu, který měl za cíl dostat účastníky hlavně na pokraj vlastních fyzických a psychických sil, se během čtyř let stal pojem. Cílem je otestovat budoucí velitele rojů, družstev a čet v umění velet pod zátěží a seznámit je s novými taktickými dovednostmi a drily, které odrážejí nejnovější poznatky získané z působení v bojových zahraničních operacích.

Celý kurz probíhá ve vysokém tempu, a to jak množstvím informací, jež musí jeho účastníci absorbovat, tak enormní fyzickou zátěží, které jsou každodenně příslušníci kurzu podrobováni. I z tohoto důvodu samotnému kurzu předchází třídní výběrové řízení, kdy se ze všech uchazečů vyselektuje 36 nejlepších a nevhodnějších kandidátů a teprve ti nastoupí do samotného třídního kurzu. Ten je veden na vysoce profesionální úrovni instruktory od 4. brn, kteří podle majora Pavlačky po celou dobu kurzu odvádějí skvělou práci: „Je to dáno i tím,“ říká, „že instruktorem se může stát jen člověk, který se často samotného kurzu v roli cvičícího zúčastnil a získané návyky a vědomosti také v praxi aplikoval, tedy osobně si v zahraniční misi odzkoušel a na vlastní kůži se přesvědčil, že věci, které se naučil, opravdu fungují, a tak předává dovednosti, kterým sám věří.“

Po výběrovém řízení do kurzu Komando postoupilo jen osm vyškovských instruktorů, ze kterých ale po prvním týdnu zůstali jen praporčíci Hušek a Šmerda. Oba jmenovaní nakonec celý kurz úspěšně absolvovali a praporčík Hušek se díky svým vynikajícím dovednostem a schopnostem stal nejlepším účastníkem kurzu a obdržel tak k certifikátu i právo nosit nášivku „KOMANDO“. „Není nadsázkou, když řeknu,“ dodává Pavlačka, „že si ji opravdu vydobyl krví a potem a prokázal neskutečnou vůli a motivaci, když v kurzu pokračoval i přes zranění, které jej silně handicapovalo. Také se zde jednoznačně ukázaly jeho zkušenosti, které získal při službě u bojového útvaru a během svého působení v misích. Právě to jsou kvality, které většinu instruktorů z Vyškova bohužel chybí, tak jako jim často chybí vytrvalost a schopnost snášet dlouhodobou fyzickou zátěž, například při pěších přesunech se zbraní a materiálem.“

Výběr vhodných instruktorů bude mít na starosti veterán kurzů Komando praporčík Přichystal, který společně s Pavlačkou absolvoval jako instruk-

tor poslední kurz u 4.brn. „Výběrové řízení pro náš první kurz proběhne již od 20. do 24. září 2010,“ říká Přichystal a pokračuje „Je jen mizivé procento příslušníků armády, které tento náročný kurz absolvovalo, a přesto se domnívám, že by si Komandem měli projít všichni instruktoři na základním výcviku a zejména instruktoři a lektori taktické přípravy.“ Podle majora Pavlačky by bylo vhodné tento kurz zařadit i do výcviku pro velitelský směr Univerzity obrany, když říká: „Osobně jsem přesvědčen, že se jedná o jeden z nešpičkovějších kurzů v oblasti přípravy pro reálné bojové situace, které lze v AČR absolvovat. Má i velmi zajímavé prvky: například je možné již během kurzu vytypovat, kdo je jak schopný na danou velitelskou pozici a kdo ještě na novou vyšší funkci ne-

dozrál. Doufám, že časem se bude jednat i o kurz nejprestižnější. Chtěli bychom, aby jedinci, kteří jej absolvují a dosáhnou přitom i na stupeň nejvyšší, tedy právo nosit nášivku „KOMANDO“, budou oprávněně považováni za elitní vojáky armády s patřičnou hrdostí na to, co dokázali při službě své vlasti. A je na každém, zda se k této elitní skupině bude chtít připojit.“

Text: kapitán Pavel Kočvara,
tiskový a informační důstojník

Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov

Foto: 2. výsadeková rota Chrudim

XV. celostátní setkání členů PTP s představiteli AČR

Dne 10. 6. 2010 se ve Vojenském výcvikovém prostoru Libavá uskutečnilo XV. celostátní setkání bývalých příslušníků Pomocných technických praporů – Vojenských táborů nucených prací (PTP – VTNP). Akci organizoval Svaz PTP ve spolupráci s AČR.

Letošní setkání mělo tradičně slavnostní ráz a bohatý program. Pozvání přijali hejtman Olomouckého kraje Martin Tesařík, olomoucký arcibiskup Jan Graubner, předseda Svazu PTP ČR Bohumír Dufek, předseda Slovenského svazu VTNP – PTP Hviezdoslav Breburda, zástupce Konfederace politických vězňů Leo Žídek, místopředsedu Orla ČR Bořetěch Kostelka a další významní hosté. Akce se zúčastnily téměř tři stovky příslušníků Svazu PTP a jejich blízkých, zástupců místní správy, samosprávy a společenských organizací a velení SOVZ Libavá.

„Každoroční setkávání pětápků tady na Libavé má již svou tradici,“ říká zástupce velitele SOVZ Libavá major Peter Gríger a pokračuje „Území VVP Libavá je totiž posledním činným vojenským územím v republice, kde v padesátých letech vojenský tábor nucených prací působil.

Dnes již na Libavé, ale i na mnohých jiných místech nenajdeme po táborech žádné stopy. Jen vzpomínky bývalých účastníků zůstaly. Proto jejich setkávání má i v dnešní době velký význam. Nejde jen o vzpomínání na těžkou dobu jejich mládí, ale především na vzájemná setkávání kamarádů a přátel na celý život. Poutavé, mnohdy smutné životní příběhy bývalých příslušníků PTP mají zvláště pro mladou genera-

ci, která nezažila totalitní systém, neocenitelný význam.“

Pro účastníky akce hrála posádková hudba z Olomouce a po slavnostním zahájení následovalo kladení věnců u pomníku PTP na náměstí Města Libavá a krátká vzpomínka na zemřelé příslušníky PTP. Program pokračoval v nedaleké Staré Vodě, kde v chrámu sv. Anny sloužil mši arcibiskup Graubner. Odpolední setkání pokračovalo v PDA, kde byli po projevech hostů oceněni pamětní medailí za dlouholetou spolupráci se Svazem PTP pan Hviezdoslav Breburda a Josef Dřímál.

Podle majora Grígera se setkání bývalých příslušníků PTP a jejich hostů opět vydařilo také díky spolupráci a podpoře Armády ČR: „Jsem rád, že tuto akci můžeme pomoci každoročně organizovat. Účastníci se opět setkali, prožili na Libavé příjemný den. Je jenom dobře, že demokratická společnost dovede v dnešní době vytvořit prostor pro akce tohoto druhu.“

*Text: kapitán Pavel Kočvara,
tiskový a informační důstojník
Velitelství výcviku – Vojenské
akademie Vyškov*

Foto: Jaroslav Spina

Šestnáctý kurz NATO ve Vyškově

Ve středu 26. května přijelo do Vyškova 34 civilních pracovníků velitelství a agentur NATO, aby zde, u Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA) absolvovali kurz přípravy pro plnění úkolů v prostorech operací NATO (NATO Civilians Pre-deployment Course). Poprvé se tohoto celkem již šestnáctého běhu kurzu zúčastnili i dva občané ČR, kteří pracují v agenturách NATO.

Od čtvrtého rána do nedělního poledne prošli účastníci kurzu teoreticko-praktickou přípravou v předmětech zdravotnická příprava, základy přežití, minové nebezpečí a nástražné výbušné systémy, vedení rádiového provozu, ochrana sil, základy topografie a psychologická příprava. Absolvováním tohoto bloku se kvalifikovali pro účast ve vrcholném zaměstnání kurzu – polním soustředění. Toto praktické zaměstnání začalo časně ráno v pondělí 31. května a trvalo nepřetržitě do poledních hodin následujícího dne. První den výcviku působili účastníci kurzu relativně samostatně v malých skupinách, které se při řešení nahraných situací dostávaly do plánovaných i překvapivých situací, při jejichž řešení museli všichni zúčastnění předvést, co se naučili v úvodním teoreticko-praktickém bloku. Čekalo je například minové pole, které museli beze ztrát opustit, museli si vyjednat průchod kontrolním stanovištěm „místních“ polovojenských sil, narazili na hromadnou dopravní nehodu, kde museli použít nejen znalosti poskytování první pomoci, ale také schopnost přivolat rádiem pomoc a předat operačnímu středisku potřebné údaje k zorganizování odsunu raněných, a bylo toho ještě více. Setkali se s obyvateli „místní vesnice“, postižené předchozím konfliktem, procvičili si praktickou přípravu stravy v poli i jiné techniky potřeb-

né pro přežití a také si vyzkoušeli použití standardizovaných i improvizovaných prostředků k hašení. Přitom všem museli prokázat i schopnost orientace v terénu podle mapy. Cvičící se po náročném prvním dni i s instruktory přesunuli do srubového tábora ve VVP Březina. Tam byl prostor účelově upraven tak, aby co nejméně připomínal představenou základnu v Iráku nebo Afghánistánu. Zde se seznámili s pravidly života na základně a zažili i noční minometný přepad. Druhý den ve dvou skupinách postupně navázali na činnost při minometném přepadu během noci a na ohňové dráze si prakticky procvičili nouzové opuštění hořící základny. Při přesunu na další stanoviště pak byli přepadeni militantní skupinou a uneseni. Po krátké zkušenosti v zajetí měli možnost zhlédnout ukázkou osvobozovací operace a dále byli spřátelenou vojenskou jednotkou pěšky i s využitím obrněné techniky a na závěr také vrtulníků přepraveni do bezpečí.

Po návratu do kasáren bylo možné ze strany našich zahraničních „žáků“ vyslechnout mnoho různých reakcí a názorů, které v drtivé většině měly jedno společné: vysoké ocenění kvality výcviku a úcta a obdiv k profesionalitě všech zúčastněných instruktorů a ostatních příslušníků AČR. Většina pracovníků NATO, včetně bývalých vojáků, se shodla na závěru, že obdobně kvalitní přípravu absolvovali poprvé ve své kariéře.

„Je pro mě, ale i pro ostatní velkým překvapením,“ řekl bývalý důstojník britské armády, který si nepřál být jmenován, „s jakým stupněm profesionality jsme se zde setkali. Můj kolega absolvoval kurz v České republice, když jste s tím teprve začínali, a už tehdy hodnotil práci vašich instruktorů jako velice dobrou. Já sám myslím, že dovedu posoudit a poznat kvalitu a všiml jsem si, že do výuky zapojujete i velmi aktuální poznatky z operací, což je životně důležité. Mimochodem – s vašimi vojáky jsem měl možnost spolupracovat před relativně nedávnou dobou na Balkáně a byla to spolupráce, která byla přínosná pro obě strany. Děkujeme velitelství vyškovské základny a zejména veliteli kurzu, čerstvému veteránovi operace ISAF panu majoru Adamcovi a všem jeho lidem. Těch pár dní pro nás v žádném případě nebyl ztracený čas.“

I když program kurzu byl velmi nabitý a mnoho času na jiné aktivity nezbyvalo, našli si účastníci kurzu čas navštívit například sobotní slavnosti v pivovare ve Vyškově a nebo krátce zavítat během nedělního odpoledne do Brna.

Velkým zážitkem pro ně bylo i vlastní slavnostní předání osvědčení o absolvování kurzu, konané za přítomnosti náčelníka štábu VeV – VA plukovníka Josefa Kopeckého v Divadelním sále zámku ve Slavkově. Mnoho z nich ve středu 2. června odjíždělo s přesvědčením, že si určitě najdou příležitost se k nám vrátit a poznat naši zemi zevrubněji.

*Text: kapitán Pavel Kočvara,
tiskový a informační důstojník*

Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov

Foto: Hana Jurčová

Kurzy vojenského lezení

Na základě plánu výuky a výcviku organizovalo oddělení tělesné přípravy v měsících květnu a červnu hned několik kurzů vojenského lezení. Celkem se výcviku v těchto kurzech zúčastnilo 38 posluchačů. Základní kurz byl organizován poprvé v rámci projektu „Učí se organizace“ na umělé horolezecké stěně a trenažéru JAKUB ve Vyškově od 14. do 16. 6. 2010. Byl určen především pro zájemce z řad VeV – VA, ale s daleko větším zájmem se setkal u příslušníků jiných útvarů. Osm účastníků kurzu se během tří dnů naučilo používat základní horolezecký materiál ke zdolávání vertikálních překážek (slačovat, jistit, stoupat po laně pomocí uzlů a jiné horolezecké techniky). Získané vědomosti a dovednosti mohou dále uplatnit a rozšiřovat v navazujícím zdokonalovacím kurzu.

O zdokonalovací kurz vojenského lezení byl i v letošním roce obrovský zájem a jeho kapacita (20) byla počtem přihlášených značně překročena. Vstupní přezkoušení zredukovalo tento počet na konečných 24 posluchačů. Kurz byl zahájen 11. května a ukončen zkouškou 21. května. Během těchto dvou týdnů posluchači absolvovali náročný výcvik v atraktivních lokalitách na cvičných skalách Dráteník (Českomoravská vysočina) a Velký Rabštejn (Hrubý Jeseník). Cílem kurzu bylo připravit jednotlivce a skupinu k pohybu v členitém horském a skalnatém terénu s použitím horolezeckých technik. Kromě závěrečného přezkoušení prověřilo získané dovednosti posluchačů především náročné komplexní zaměstnání. Zde musel každý prokázat nejen své horolezecké dovednosti (postup po fixních lanech, lezení, slačování, postup lanového družstva), ale také znalost první pomoci, a to vše zakončil pro mnohé nekonečně dlouhý transport raněného v náročném terénu. Úspěšní ab-

solventi tohoto kurzu mohou dále pokračovat ve svém zdokonalování v kurzu pro instruktory vojenského lezení.

Kurz na obnovu oprávnění instruktora vojenského lezení se konal od 7. do 11. 6. 2010 a absolvovalo jej 6 instruktorů. Povinností instruktora je každé dva roky absolvovat zdokonalovací kurz a prokázat úroveň svých vědomostí a dovedností. Instruktoři opakují všechna témata vojenského lezení, zdokonalují se v metodice, jsou seznámeni s novinkami v oblasti lezení a procvičují některá další nadstavbová témata. Samozřejmostí je opakování a praktický nácvik záchranných technik a jejich prověření v závěru kurzu při „ostrém zásahu“. To vše absolvovali instruktoři i v našem kurzu a navíc si vyzkoušeli speleologické techniky nad volnou hloubkou (asi 60 m) v temnotách cvičné jeskyně Moravského krasu.

Pro případné stále ještě nerozhodnuté zájemce o absolvování základního kurzu zbývá dodat, že díky profesionálnímu přístupu instruktorů se všechny kurzy obešly bez zranění.

*Vedoucí instruktora vojenského lezení
mjr. Mgr. Jiří Pevný*

Řidiče připravíme i v Afghánistánu

Jak jistě všichni víme, jedním z hlavních úkolů IDV AČR je příprava řidičů jak zabezpečovacích vozidel, tak i řidičů bojových vozidel. Tento úkol je nelehký také vzhledem k modernizaci a přezbrojování AČR. Od roku 2008 přibylo do kategorie bojových vozidel Dingo 2 CZ A2, Iveco 4x4 LMV a v letošním roce Pandur II 8x8. Z toho vyplynul obrovský nárůst požadavků na přípravu řidičů těchto vozidel a IDV AČR ji provádí s plným nasazením v maximální možné míře.

Naši řidiči jezdí v Afghánistánu mimo jiné s vozidlem Dingo nebo Iveco. Na základě zkušeností velitelů jednotek 4. a 5. kontingentu PRT Lógar vznikl požadavek na výcvik řidičů tak, aby byli schopni plnit úkoly v rámci zastupitelnosti s oběma vozidly. IDV AČR byl požádán o organizaci a provedení tohoto výcviku přímo v Afghánistánu. Tato výzva nám poskytla skvělou šanci získat nové zkušenosti v těch nejreálnějších podmínkách, a to na základně FOB Shank Lógar.

V měsíci březnu vycvičil náš institut na této základně 18 řidičů na vozidlo Dingo a 12 řidičů na Iveco. Zkušenosti získané při výcviku mimo vyškovské výcvikové prostory jsou pro nás velmi cenné a snažíme se je co nejlépe využít pro další přípravu řidičů AČR.

Výcvik na základně se oproti našim podmínkám poněkud liší. Například na výuku teorie není k dispozici pohodlná učebna, ale stan. Výuka probíhá i večer, protože pracovní doba tam nekončí v 16 hodin jako zde. Vše se navíc odvíjí od úkolů, které osádky plní, takže výuka probíhala mnohdy až po večeri.

Převážnou většinu výcviku vládly teploty nad třicet stupňů Celsia. V klima-

tizovaném stanu bylo příjemně, ale výuka konstrukce vozidla pod širým nebem v provizorním autoparku byla náročná. Člověk se musel ochránit vhodným příprvkem proti slunečnímu záření. Velmi důležité bylo i doplňování tekutin, které nám neustále připomínal zdravotní personál. I u nás jsou sice taková vedra, ale slunce není tak ostré, protože Česká republika leží v nižší nadmořské výšce (přibližně o 2000 m).

Další rozdíl byl ve výcviku v řízení vozidel, který se celý prováděl pouze na komunikacích uvnitř základny. Jedinou nevýhodou bylo omezení rychlosti na 8 km za hodinu. Jinak základna skýtala jak omezené prostory, prudké stoupání nebo boční náklon, tak i poměrně hustý provoz vozidel různých velikostí i typů. Při jízdách jsme potkávali čtyřkolky, nakladače, vysokozdvizné vozíky, různé typy bojových vozidel a dokonce proudy kamionů zabezpečujících výstavbu vojenského letiště. To vše za vsudypřítomného prachu, který při průjezdu vozidel za sebou omezoval mnohdy viditelnost jen na několik málo metrů. Zajímavě jsou na základně řešeny křižovatky, které jsou ze všech směrů označeny „stopkou“. Vždy mají přednost chodci, jinak ostatní účastníci dávají zpravidla přednost bojovým vozidlům. Dá se říct, že průjezd křižovatkou na základně se řeší dohodou pomocí různé gestikulace.

Do výcviku byla zařazena jízda na přesnost mezi vytyčenými kužely na velmi nerovném povrchu. Kužely byly navíc sestaveny do zatáčky. Dále následoval přejezd přes dřevěné prkno každou stranou vozidla, což také není nejjednodušší. Všichni maximálně vstřebali do podvědomí rozměry vozidla a navíc tento úkol vzbudil mezi řidiči soutěživého ducha. Návlek na přesnost se následně projevil v omezených průjezdech, kde byl pro zrcátko prostor jen 3 cm z každé strany. Řidiči projížděli s takovou jistotou, že u kolemjdoucích občas vzbudili obdivný výraz ve tváři. Je pravdou, že na počátku výcviku se občas zrcátko posunulo, ale v závěru všichni taková úskalí zvládali na výbornou.

Noční jízdy nepřipadaly v úvahu, protože se musela dodržovat „světelná

kázeň“. Například nechat otevřené dveře do rozsvícené ubikace déle, než je nutné, bylo považováno za vážný prohřešek. Při přesunu třeba na večeri bylo povoleno použít jen malé světlo pokud možno červené barvy.

V závěrečné zkoušce, která prověřila znalosti z konstrukce, údržby a řízení vozidla, všichni prospěli.

Za IDV AČR chci všem těmto řidičům popřát mnoho kilometrů bez nehod a úspěšné splnění náročných úkolů v Afghánistánu. Velení a logistice 5. kontingentu PRT Lógar děkuji za podporu, vybavení a skvělý přístup k zabezpečení tohoto výcviku.

Text a foto: nrap. Miroslav Brožovič (IDV)

Expozice AČR na mezinárodním veletrhu AUTOTEC 2010

Autotec Brno je velmi prestižním mezinárodním veletrhem užitkových automobilů evropského významu. Účastní se jej stovky vystavovatelů. Přesto expozice AČR ve dnech 4.–10. 6. 2010 zde nezapadla. Naopak, těšila se velkému zájmu odborné i laické veřejnosti.

Institut dopravní výchovy AČR (IDV), kterému se dostalo možnosti celou expozici zřídit a provozovat, tím plní jeden ze svých důležitých úkolů, kterým je spolupráce s mimorezortními organizacemi působícími v oblasti bezpečnosti provozu vozidel, rozvoje dopravní výchovy a legislativy silniční dopravy.

Tuto významnou příležitost, zřízení vlastní bezplatné expozice, IDV dostalo díky dlouholetému aktivnímu rozvíjení činnosti v asociaci „Inovace v dopravě“, jejímž je IDV členem. Možnost získat

první výstavní zkušenosti se příslušníkům IDV naskytla již v rámci Autosalonu 2009, který zhlédlo 130 000 návštěvníků. Ti mohli v této jediné výstavní premiéře obdivovat nejmodernější simulátor řízení vozidla Tatra-810.

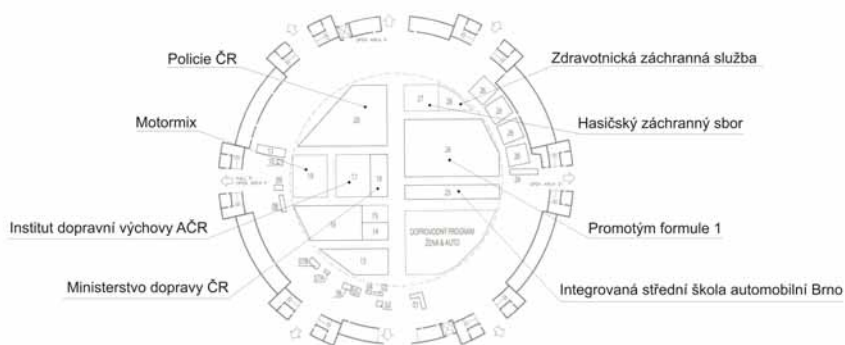
Veletrh Autotec 2010 byl zahájen konferencí ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu „Brnosafety“. Rozvoj odborných kompetencí k výcviku řidičů v IDV zde prezentoval Ing. Bedřich Sedlák. Součástí konference byla také ukázka chování vozidla při zatopení záplavovou vlnou. Další příležitosti k zís-

kání poznatků byly na konferencích k problematice analýzy silničních nehod, k uplatnění nových motorových paliv v dopravě, ke strategii bezpečného provozu v obcích a k využití elektromobilů.

Letošní expozice Armády České republiky byla umístěna v centrální části pavilonu Z a sousedila s výstavními plochami ostatních státních institucí a organizací činných v oblasti bezpečnosti silničního provozu. Příslušníci IDV celou expozici koncipovali jako ukázkou systému výcviku vojenského řidiče se zaměřením na terénní lehké bojové vozidlo KAJMAN a jeho řízení v noci s použitím noktovizoru Klára. Dále byly prezentovány řidičské trenažéry AT 99 VRT pro výcvik řidičů osobních automobilů a Honda RT 1 pro výcvik motocyklistů. U obou trenažérů byly zároveň předvedeny jejich možnosti modelování krizových situací na silnici (vběhnutí divočáka do vozovky, zřícení stromu, vstup chodce do vozovky a vyjetí jiného vozidla od krajnice). Velký zájem byl také o simulátor převrácení vozidla, ve kterém si návštěvníci prakticky vyzkoušeli význam používání bezpečnostních pásů v automobilu. Dále byly názorně předvedeny počítačové programy CBT pro výuku konstrukce a údržby nákladních vozidel Tatra-810, Tatra-815 a autobusu značky Karosa. Zájemci z řad veřejnosti také využívali pracoviště,

Plánková část pavilonu "Z"

kde si pomocí elektronických testů prověřili své znalosti z pravidel silničního provozu.

Návštěvníci se po zhlédnutí výstavní expozice AČR a po vyzkoušení připravených exponátů vesměs pochvalně vyjadřovali na adresu armády a vyjadřovali důvěru v připravenost vojenského řidiče ke zvládnutí náročných podmínek silničního provozu.

Výstavní účast na veletrhu Autotec byla pro IDV taktéž významnou příležitostí k poznání a sledování nejnovějších trendů v oblasti zvyšování bezpečnosti silniční dopravy v podmínkách České republiky i Evropské unie. Podle očekávání se zde podařilo získat mnoho důležitých informací,

kontaktů, podnětů a zkušeností, které mohou být nápomocné v další práci při zvyšování bezpečnosti provozu vozidel AČR a přípravě vojenských řidičů. Neméně důležité byly i poznatky z praktických ukázek zásahu integrovaného záchranného systému při dopravní nehodě a ukázky Ústředního automotoklubu zaměřené na brzdné dráhy a bezpečné vzdálenosti mezi vozidly.

Účast AČR na veletrhu lze hodnotit jako velice úspěšnou, nejen z důvodů přínosu pro rozvoj oblasti přípravy vojenských řidičů, ale také na základě neutuchajícího zájmu návštěvníků o expozici. O tento úspěch se zasloužili především příslušníci IDV, kteří se přípravě a provozování expozice

věnovali souběžně s vedením každodenního výcviku. Expozice přispěla k pozitivní prezentaci AČR na veřejnosti a přinesla další podněty pro činnost Institutu dopravní výchovy AČR.

*Text: pplk. Ing. Jaroslav Král
Foto: prap. Petr Hrušický*

Jak už vyplývá z názvu útvaru, tak pochopitelně zabezpečujeme výcvik a chod posádky Vyškov. Řešíme řadu plánovaných i operativních úkolů a děláme vše, co je v našich silách, abychom svůj úkol i přes řadu problémů splnili včas, správně a se ctí. Nejvíce limitujícím problémem je snížení finančního rozpočtu a položek na nákupy a opravy. Prozatím se s tím snažíme poprat, ale vyhlídky nejsou příliš růžové, ba naopak. Takhle však pláče celá armáda!

Nicméně i v takhle tíživé situaci se u przab nejen zabezpečuje, ale i cvičí a pořádají akce pro zaměstnance. V měsíci květnu jsme mimo jiné organizovali výcvik řidičů ve vagónování, kde se 84 našich řidičů pod odborným dohledem příslušníka SVD Olomouc zdokonalovalo v řízení vozidel při najíždění na vagóny, navádění techniky a jejím upevňování na vagóny. Výcvik se prováděl s veškerou u nás používanou technikou, kolovou i pásovou. I z důvodu vagónování se snažíme při výcviku v řízení zaměřit na jízdu v zúžených prostorech a překonávání překážek.

Jak se žije u

praporu zabezpečení

Jedním z dalších velice zajímavých zaměstnání bylo házení ostrých ručních granátů. Počáteční ostych některých vojáků se po důkladné teoretické přípravě rozplynul a zaměstnání proběhlo v klidu, pohodě a bylo velice kladně hodnoceno.

Jak vidíte, i przab cvičí a zdokonaluje se v ovládnání přidělené techniky a zbraní.

Nejsme tady však jen pro práci, ale s ohledem na plnění zabezpečovacích úkolů se snažíme i organizovat akce pro zaměstnance. V rámci prevence SNJ jsme zorganizovali pochod Pálavou, kde si naši zaměstnanci mohli trochu zatrénovat na profesní přezkoušení z TV a projít asi 14 km dlouhou trasu z Pavlova do Mikulova a přitom poznávat krásy naší vlasti.

Neméně zajímavou a kladně hodnocenou akcí byla exkurze do závodu Tatra, a. s., Kopřivnice, kde nám byl předveden provoz s montážní linkou včetně odborného výkladu o současných problémech této světoznámé značky. Po prohlídce výrobní linky jsme se přesunuli na zkušební polygon. Tady jsme měli možnost se projet se zkušebními jezdci a vyzkoušet si na vlastní kůži, co vše tatrovka dokáže a čím projede. V závěru této akce jsme navštívili muzeum Tatra a zhlédli bohatou historii této světoznámé znač-

ky. Nejedno oko takřka uronilo slzu při pohledu na to, co Tatra dokázala v minulosti a kam se dostala dnes.

Takže jak se tedy ve skutečnosti žije u przab? Pracovně, ale ... nejen prací je člověk živ.

*Text a foto: Vrchní praporčík przab
nprap. Petr Rychnovský*

Střelecká soutěž u przab

Tak jako u mnoha jiných útvarů AČR se i u przab koná každoročně střelecká soutěž. U nás se jednalo letos již o pátý jubilejní ročník soutěže o putovní Střelecký pohár velitele przab, který se uskutečnil 8. 6. 2010 na tunelové střílnici.

Soutěžilo se již tradičně ve stříbě z pistole vz. 82, malorážky vz. 56 a malorážkové pistole 5,6 LR CHAMPION. Tradičně dobrou náladu při soutěži podpořil fakt, že po dlouhých týdnech deštivého a chladného počasí konečně vysvitlo sluníčko. O to lépe také chutnal oběd připravený a vydávaný prostřednictvím VLRZ přímo na místě – DĚKUJEME!

I přes neustálé netrpělivé kontrolování výsledkové tabule některých soutěžících byli vítězové tak říkajíc známi předem. V jednotlivých kategoriích se jimi stali pprap. Roman Sotolář, nprap. Petr Rychnovský a prap. Marian Dačo. Nejlepším střelcem byl vyhlášen pprap. Stanislav Andrusiów.

VÍTĚZŮM GRATULUJEME!

Text a foto: Vrchní praporčík przab nprap. Petr Rychnovský

Velitel roty logistiky kpt. Bursa

Celkově nejlepší střelec pprap. Stanislav Andrusiów

Zleva: prap. Marian Dačo, nprap. Petr Rychnovský, pprap. Stanislav Andrusiów a pprap. Roman Sotolář

Přípravy do operací NATO a Evropské unie

V souladu s požadavky velitelských struktur NATO na národní přípravu příslušníků mezinárodních štábů pro působení v operacích NATO a EU byla ve dnech 7.–11. 6. 2010 provedena u VeV – VA příprava příslušníků AČR před vysláním do misí v rámci jejich působení v mezinárodních štábech NATO.

Cílem přípravy je poskytnutí znalostí a praktických dovedností potřebných k bezpečnému a úspěšnému nasazení ve prospěch misí a operací NATO a EU v různých oblastech světa.

Obsahem teoretické přípravy jsou pravidla pro použití síly, odškodnění při újmě na zdraví, minové nebezpečí, základní znalosti a dovednosti první pomoci, psychologické aspekty misí a s nimi spojeného stresu, ochrana proti chemickému a biologickému nebezpečí.

Praktická část byla zaměřena na splnění cvičení střelb z pistole a samopalu.

Velkým přínosem bylo předání zkušeností z misí z prostoru možného nasazení pplk. MUDr. Králem z AJFC Brunssum.

Příprava byla zakončena předáním osvědčení o absolvování třem příslušníkům ZP Uedem, dvěma ZP Rheindalen, dvěma ze ZP Brunssum, jednomu ze ZP

Neapol, jednomu ze ZP Mons a deseti příslušníkům AČR připravujících se k výkonu funkcí ve strukturách NATO k 1. 8. 2010.

SPOLEČNÝ KOMPLEXNÍ VÝCVIK velitelů čet a družstev ukončen

Ve dnech 7.–9. června 2010 se ve Vojenském výcvikovém prostoru Březina uskutečnil společný komplexní výcvik čet základního důstojnického kurzu a kurzu velitelů družstev. Příslušníkům oddělení vševojskové přípravy (OVP) Institutu vzdělávání (IVz) Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově (VeV– VA) se podařilo nejenom naplánovat, ale i zrealizovat praktický výcvik v terénu u dvou zdánlivě rozdílných kariérových kurzů pro důstojníky a rotmistry.

Hlavním cílem výcviku bylo zdokonalit a procvičit všechny příslušníky v přípravě, plánování a řízení různých bojových činností jednotek ve funkci velitelů čet a velitelů družstev.

Dalšími cíli přípravy bylo zdokonalení v poskytnutí první pomoci a zabezpečení odsunu raněného v podmínkách boje, v organizování chemického zabezpečení prostřednictvím prostředků individuální ochrany jednotlivce, v organizaci ženíjního zabezpečení v rámci procvičení činnosti při zjištění IED (Improvised Explosive Device/improvizovaný výbušný systém) incidentu, zdokonalení ve vojensko-praktickém lezení a v neposlední řadě prohloubení znalostí v topografické přípravě prováděním přesunů v neznámém terénu a za snížené viditelnosti.

„Již od počátku polního výcviku bylo jasné, že plnění všech úkolů nebude žádnou procházkou, ale bude se jednat o nesnadnou a náročný polní výcvik, který byl umocněn velmi extrémními povětrnostními podmínkami,“ říká řídící výcviku ma-

gor Rostislav Juppa, „Vysoké teploty kupříkladu jen umocnily i tak fyzicky náročný celodenní výcvik ve vojenském lezení na cvičné stěně Jakub, což byla pro většinu příslušníků nejenom zcela nová zkušenost, ale v některých případech i námět pro zamýšlení nad svojí fyzickou zdatností. Dalším ostrým prověřením pevné vůle a fyzické zdatnosti byl následující pěší přesun se zátěží do prostoru rozmístění jednotky mimo boj. Tam jsme cvičili zaujímání a střežení prostoru. Zde se také vojáci zdokonalili v přenocování pomocí improvizovaných prostředků, v přípravě stravy z vlastních zásob a v již zmiňovaném střežení svěřeného prostoru.“ Další den prověřil všechny účastníky nejen fyzicky, ale i znalostně, protože byli prověřeni v praktických dovednostech, souvisejících s přípravou a vedením obranného a útočného boje. „Tyto hlavní taktické činnosti jsme dále zpestřili úko-

ly v rámci OPZHN (ochrana proti zbraním hromadného ničení), což znamenalo plnit část úkolu oblečení v prostředcích individuální ochrany jednotlivce a absolvovat i následně částečnou protichemickou očistu. Patřila sem i tematika zdravotní přípravy, například to bylo poskytnutí první pomoci a odsun raněného z bojové zóny. Musím říct, že při teplotách, které se celodenně šplhaly k třiceti stupňům, jsem cvičicím opravdu nezáviděl.“

Závěr dne patřil zúročení znalostí získaných při výuce ženíjní přípravy, když pěšky se přesunující jednotka narazila na IED incident. „Během další výcvikové sekvence se při nahrané situaci část jednotky ocitla v prostoru, jenž byl zabezpečen nástražným systémem a vlivem neopatrnosti jednoho příslušníka čtyři došlo k odpálení“, pokračuje Juppa: „Jednotka tak byla nucena vyžádat si pyrotechnické specialisty z EOD týmu (Explosive

Ordonance Disposal Unit/Jednotka bojové podpory pro likvidaci výbušné munice). Ten však byl tou dobou zaneprázdněn plněním jiných úkolů, a proto musela část jednotky opustit prostor své pomoci a zabezpečit odsun raněného příslušníka čtyř.

Po provedeném následném přesunu do nového prostoru rozmístění jednotky mimo boj se zdálo, že úkoly dne všichni zdárně splnili a po krátké obnově bojovosti jednotky dojde k vytoženému odpočinku. Opak byl však pravdou. „Prostor jednotky byl vyzrazen a ta byla ohrožována palbou nepřátelských minometů. Proto došlo k přeplánování prostoru rozmístění a vzhledem k tomu, že během nepřátelské palby došlo ke zničení přepravních prostředků, byl zahájen pěší přesun po skupinách do nového prostoru rozmístění. Tím jsme procvičili přesun neznámým terénem za snížené viditelnosti.“

I přes maximální fyzickou a u některých cvičících i psychickou únavu způsobenou tím, že k odpočinku a obnově sil zbývalo jen velmi málo času, se ve stanoveném časovém intervalu všichni zdárně dostali do nového prostoru rozmístění. Závěrečný ranní přesun do prostoru kasáren Dědice pak byl jen třešničkou na dortu.

Podle náčelníka OKP podplukovníka Ivana Mráze se jasně ukazuje, že podobně koncipované pojetí výcviku je jednoznačně vysoce efektivní. „Vždy jde hlavně o to skloubit náročnost ze strany řídicích se zaujatostí a snahou ze strany cvičících. Tento kurz je podle hodnocení lektorů a učitelů nejlepším za uplynulé dva roky. Já s tímto hodnocením mohu jen souhlasit a jsem rád, že se zde sešli vojáci z našich dvou bojových brigád, od kterých jsme se i my mohli něčemu přiučit. Nepochybují o tom, že jak beze zbytku splněné cíle a úkoly výcviku, tak i získané a upevněné znalosti a dovednosti budou frekventantům nápomocny nejen při závěrečných zkouškách, ale i v jejich další velitelské praxi.“

*Text: kapitán Pavel Kočvara,
tiskový a informační důstojník*

Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov

Foto: Olga Karaffová

Znojmo 1809

Dne 16. června 2010 v 16.30 hodin jsem se na Praporčickém klubu zúčastnil přednášky s besedou o bitvě v okolí Znojma, kterou přednášel kapitán Ing. Jaroslav Janůšek ze Školního praporu VeV – VA.

Přednáška mě překvapila, protože jsem se dověděl spoustu evropských historických faktů týkajících se roku 1809. Získal jsem zajímavé informace o Švédsko-Ruské válce, o Finsko-Rusko-Turecké válce o Balkán, o organizaci zeměbranneckých praporů Rakouska a jejich bojovém nasazení, o válce Poláků s Rakouskem a Ruskem. Pan kapitán se dále v přednášce zaměřil na Tyrolské povstání proti Bavorům, které rozpoutalo Francouzské Dunajské tažení, jehož vrcholem byla právě bitva u Znojma, končící porážkou Rakouska.

Přednášku doplňovaly velké tabule s obrázky a popisy jednotlivých druhů zbraní a vojsk, s ukázkami předpisů a zákonů. Úplnost tohoto období uzavírala tabule s nevojenským lidem, která představovala architekturu, vynálezy, zákony, módu a dobové karikatury.

Oslovila mě povedená snaha „vtěsnat“ tuto pestrou směsici událostí a také všedností té doby do poměrně

krátkého času přednášky. Přednášející dával prostor i posluchačům a případné dotazy objasňoval zvědavým tazatelům.

Jedna věc mě však z tohoto povedeného odpoledne zamrzela. Přes množství informačních letáčků na vchodech do budov, přes informování na nástupech jednotek o této přednášce, která pojednávala i o našich dějinách a válečnictví, se zúčastnilo pouze chabé množství zájemců o vojenskou historii, což jsem opravdu nečekal. Je pro mě udivující, že z tak velkého počtu vojáků z povolání v posádce Vyškov se našla pouze hrstečka zájemců o tuto vojenskou tematiku. Jak vidno, málo „profesionálů“ si uvědomuje, že z minulosti se učíme dodnes a kdo nezná historii, nemůže pochopit současnost – je věc dávno známá. Doufám, že budu v brzké době svědkem uštěpačných připomínek na téma „Tady se pro zaměstnance nic nedělá!“ Víím, co dotčným odpovím!

Chci na závěr kapitánu Janůškovi poděkovat za jeho zájem podělit se o své znalosti k tomuto tématu, za sbírání střípků historie, které tak dovedně seskládal do uceleného projektu a přednesl je velice komornímu prostředí zájemců. Doufám, že ho tato zkušenost neodradí v provádění práce nad rámec svých funkčních povinností, které mu nikdo neproplatí. A přeji mu, aby mu práci navíc nakonec nikdo nevyčetl.

*Vrchní praporčík Školního praporu
nprap. Pavel Šugárek*

Dětský den u vojáků ve Vyškově

Dne 1. června 2010 se v prostorách kasáren Dědice uskutečnily za přispění všech posádkových subjektů a zařízení již poosmé oslavy Mezinárodního dne dětí. V kasárnách proběhly ukázky vojenské techniky a zbraní, soutěže a další akce pro více než tisíc dětí všech věkových kategorií ze škol Vyškova a okolí.

Mezinárodní den dětí se slaví každoročně 1. června. Má upozornit světovou veřejnost na práva a potřeby dětí. Svátek dětí se slaví v mnoha zemích světa. Den dětí se poprvé slavil 1. června 1950 ve více než 50 zemích celého světa. Pevné datum, tedy 1. červen, bylo stanoveno až na Mezinárodní konferenci pro ochranu dětí v roce 1952. Navrhla ji v roce 1949 Mezinárodní demokratická federace žen, mezinárodní odborové sdružení učitelů a světová federace demokratické mládeže.

Den dětí byl ve Vyškově celoposádkově pojat již poosmé a druhým rokem byl organizován ve spolupráci s Policií České republiky z Brna a Vyškova. Kromě tradičních vojenských ukázek a soutěží tak byl program obohacen o ukázky výcviku policejních psů, zásahové jednotky, daktyloskopie, techniky dopravní policie, dětského dopravního hřiště a další. Nechyběla ukázka výcviku na horolezeckém trenažéru JAKUB, ukázka první pomoci, soutěž v odsunu raněného, soutěž ve střelbě ze vzduchovky, ale

i střelba ze samopalu cvičným střelivem, odminování a ukázka spojovací techniky. Na posádkovém nástupišti „jela“ naplno hlavně ukázka ručních zbraní a vojáci se tu měli opravdu co ohánět, aby uhlídali samopaly, kulometry, pistole, „erpégéčka“ a další zbraně. Ve stejných prostorách nechyběla ukázka spojovací techniky a pomyslnými hrdiny dne se staly figuríny pěšího bojovníka, příslušníka chemických jednotek, potápěče a příslušníků zahraničních armád. I tady se střílelo, a sice samopalem na trenažéru TEST-1. Prostory nedaleké relaxační zóny byly ideální také pro soutěž ve skoku v pytli, hodu na cíl, střelbě hokejkou na cíl, soutěž v běhu přes překážky a v hodu šipek.

Komunikace za halami těžké techniky byla využita k ukázce bojových a jiných vozidel naší armády a na své si tu přišly i doprovody dětí z řad otců a učitelů. Zájemci si tu mohli prohlédnout tank T-72 M1, bojové vozidlo pěchoty BVP 2, obrněný transportér OT-64, samohybnou houfnicí 152 ShKH „Dana“ a další techniku. Pomyslnou třešničkou na dortu byla prohlídka haly pro výcvik specializací vzdušných sil, kde zaujal zejména bitevní vrtulník.

Den dětí měl úspěch a již dnes je téměř jisté, že příští rok bude tato akce otevřena nejenom pro školy, ale i pro nejširší veřejnost.

*Text: kapitán Pavel Kočvara,
tiskový a informační důstojník*

Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov

Foto: Olga Karaffová

Bludný Holanďan World Championship aneb metodické dny na Prýglu

Na Brněnské přehradě se ve dnech 17. a 18. 6. 2010 uskutečnily metodické dny Odboru rozvoje, vzdělávání a výcviku (IRO).

Mgr. Eva Kachyňová (SkJPř) připravila a zorganizovala pro své kolegy překvapení v podobě náročných fyzických i intelektuálních úkolů, do jejichž plnění se s vervou a chutí vrhali členové čtyř týmů. Každý tým reprezentoval jednu anglicky mluvící zemi – USA, Indie, Skotsko a Havaj. Cílem bylo nasbírat co největší počet bodů na stanovištích rozmístěných kolem celé přehrady. K dispozici byla jízdní kola i kanoe.

Z deníku Bludného Holanďana:

Polovina Týmu Havaj nasedá do kanoe. Odráží se od břehu. Díky bohu, že vítr fouká po směru plavby. Jízdní dráha kanoe z ptáčích perspektivy připomíná let opilé včelky. Tým Havaj má silného bojového ducha. Po několikahodinové plavbě a za nepříznivých klimatických podmínek (obrovské vlny) se konečně za strohem objevuje hrad Veveří ...

Zatímco ...

Druhá polovina téhož týmu sedlá své bujné oře (Ouvej, jen kdyby tak ještě bylo gelové sedátko!). Jejich úkol je snadný. Vždyť jsou to zkušení cyklisté a velmi dobře znají terén. Někdo tady ale pozměnil krajinu k nepoznání. Jak je možné, že naši odvážní cyklisté končí po kolena v blátě, stezka náhle mizí a ně-

kdo jim zákeřně postavil plot ohrady do cesty? Tato záhada bude muset být již navždy odložena mezi Akta-X.

Mezitím někde jinde:

Tým Indie vyráží bez prodlení. Způsob? Indiánský běh – chvíli běží, chvíli jdou. I oni zdolávají trasu na hrad Veveří v rekordním čase. Naprosto vyčerpání, neradi, ale přece jen, cestu zpět musejí vykonat na výletním parníku.

A o kousek dál:

Tým USA má za ušima (není však úplně jasné co). Kapitán týmu nakládá kolo do kanoe a tu transportuje na druhý břeh přehrady, odkud vyráží dál na kole, všem týmům vypálí rybník a v klidu a pohodě sbírá body.

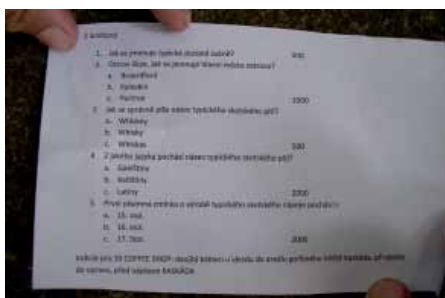
A konečně:

Tým Skotsko se dlouho, pečlivě a uváženě připravuje. Přípravu nelze podcenit. Jejich dychtivé líce zdobí válečné barvy. Tak konečně mohou vyrazit. Jenže kola a kanoe už jsou rozebrány. Oni jsou však stateční. Vyrážejí po svých do nejbližší osady, aby se tam poradili s místními. A tak se radí ... po celý zbytek dne ...

Všechny týmy se v závěru dne v plném počtu opět ve zdraví setkávají. Dnes není poražených, všichni jsou vítězné, štěstí jim září z očí ...

Text: Mgr. Jitka Tomkins

Foto: Mgr. Eva Kachyňová

Kurz humanitárního práva opět v Lučči

Ve dnech 4. – 6. června 2010 se v Pastoračním centru Duchovní služby AČR v Lučči u Vyškova uskutečnil třídní kurz základy mezinárodního humanitárního práva pro posluchače důstojnického kurzu. Celá příprava a program kurzu, který je pravidelně pořádán Odborem kariérové přípravy (OKP) Institutu vzdělávání (IVz) Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově (VeV – VA), byla realizována v těsné spolupráci s Českým červeným křížem.

Podle náčelníka OKP podplukovníka Ivana Mráze bylo hlavním cílem kurzu zejména rozšířit obecné znalosti v této právní oblasti a pochopit příslušné mechanismy zajištění mezinárodněprávní ochrany obětí ozbrojených konfliktů a důležitost ochrany lidských práv, včetně zvládnutí základních zásad mezinárodního humanitárního práva (MHP). „Kurz jsme koncipovali jako nepovinný volitelný předmět pro posluchače kurzů, které u akademie ve Vyškově připravujeme, a ostatní příslušníky armády. Těší mě, že čím dál více profesionálů, které školíme, chápe důležitost této problematiky pro svoji další kariéru.“

„Z těchto důvodů jsme v rámci jednotlivých zaměstnání, realizovaných formou přednášek a praktických cvičení, opakovaně poukazovali na důležitost dobré znalosti problematiky mezinárodního humanitárního práva v současné době, kdy i přes snahy mezinárodního společenství v různých částech světa neustále dochází k četným ozbrojeným konfliktům,“ doplňuje náčelník oddělení výuky všeobecných předmětů OKP major Ľubomír Sedlák, „V těchto případech, kdy se nejedná zejména o konflikty mezinárodního charakteru, ale tak-

zvané vnitřní ozbrojené konflikty v rámci jednotlivých států, mají státy i v těchto případech uloženou povinnost dodržovat stanovená pravidla a omezení. Proto bylo naším cílem, aby všichni posluchači pochopili, že se ozbrojené konflikty vůbec netýkají pouze příslušníků ozbrojených sil, ale stále více dopadají negativně i na civilní obyvatelstvo.“ Podle názoru hlavního garanta kurzu Jaroslava Sztefeka právě z tohoto důvodu byla nedílnou součástí výuky jak pravidla týkající se samotného tradičního válečného práva ve vztazích mezi státy, včetně vymezení základních pojmů, tak omezení v použití prostředků a způsobů vedení ozbrojených konfliktů, včetně vymezení norem upravujících vnitřní ozbrojené konflikty, které nemají mezinárodní charakter. „Celkový dojem a přínos kurzu umocnil nejenom samotný fakt, že kurz po celou dobu probíhal v poklidném prostředí Lučče,“ říká Sztefek, „ale i to, že se ho zúčastnili i někteří pracovníci červeného kříže a vojáci s osobními praktickými zkušenostmi v oblasti zajišťování a poskytování humanitární pomoci v krizových situacích ve světě, popřípadě z vlastního nasazení v rámci některé ze zahraničních mírových operací.“

Unikátem je ten fakt, že po úspěšném absolvování kurzu obdrží frekvenci z rukou prezidenta ČČK a hlavního koordinátora ČČK pro problematiku šíření MHP Marka Jukla certifikát, který jim umožní zabývat se oblastí mezinárodního humanitárního práva profesionálně.

„Nově získané poznatky,“ uzavírá podplukovník Mráz, „přinesou absolventům významný zisk v jejich dalším profesionálním životě. Nejenom že budou moci v budoucnu využít znalosti a praktické dovednosti, například v rámci přípravy jednotek před vysláním do zahraničí, ale stejně tak jim tyto znalosti mohou sloužit při samotném úspěšném působení v rámci misí a mírových operací OSN, NATO a EU v různých oblastech světa.“

Text: kapitán Pavel Kočvara,
tiskový a informační důstojník
Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov
Foto: archiv IVz

Přežití dětí podvanácté

V dnech 11. a 12. června 2010 se v těsném sousedství vojenského výcvikového prostoru (VVP) Hradiště konal již 12. ročník akce pro mládež Přežití dětí v přírodě – Doupovský zelenáč. Akci určenou dětem z dětských domovů a z pořádajících organizací ve věku od 8 do 17 let každoročně v rámci spolupráce s veřejností, volnočasových aktivit a eliminace sociálně nežádoucích jevů pořádá Středisko obsluhy výcvikového zařízení (SOVZ) Hradiště ve spolupráci s Klubem přátel města Kadaně.

„Vše se konalo u vodní nádrže Sedlec, na hranicích vojenského výcvikového prostoru Hradiště, známějšího mezi místními obyvateli a staršími vojáky pod názvem Doupov,“ vysvětluje Stanislav Stebila, pracovník pro styk s veřejností SOVZ Hradiště „V pátek, v den zahájení, se děti zapojily do stavění vojenských stanů, přípravy tábora a byly rozděleny do soutěžních družstev pod vedením odborných vedoucích, kterými byli příslušníci žatecké 4. brigády rychlého nasazení. Děti prošly vodáckým výcvikem, věnovaly se pohybovým a míčovým hrám. V programu nechyběla ani noční patrola. Sobota patřila adrenalinové branné soutěži „Doupovský zelenáč“ se zaměřením na pohyb v přírodě a splnění soutěžních disciplín. Náročnost soutěže byla především ve zdolávání řady překážek na třináctikilometrovém úse-

ku. Na trase děti zvládaly práci s mapou a buzolou, orientaci v terénu, brodění, zdravotvědu, hod granátem na cíl, nechyběla střelba ze vzduchové pistole, vodácký výcvik, hašení požáru a také stavba bivačů nutných pro táboření v přírodě. Žatečtí záchranáři, po absolvování branné soutěže, dětem předvedli záchranu a ošetření osob s vážným poraněním. Příslušníci Městské policie z Kadaně v rámci protidrogové osvěty představili zajímavé ukázky výcviku a zásahů služebních psů. Závěrečný den se nesl ve znamení vodních her. Po nich už následovala jen likvidace dočasného tábora s nezbytným úklidem prostranství a vyhodnocení akce včetně předání diplomů.“

Smyslem celého projektu bylo nejenom účelně nasměrovat a využít volný čas dětí a dospělých, ale také vést mlá-

dež ke kladnému vztahu k přírodě. Podle Stebily pak mnohé z nich v pozdějším věku projevují vážný zájem o službu v ozbrojených silách a řada vojáků 4. brn přišla do armády právě z organizací, které Doupovského zelenáče pořádají.

Při předávání diplomů patřil závěrečný potlesk necelé padesátky dětí a desítky rodičů všem, kteří se ve svém volném čase již řadu let věnují práci s mládeží. Podle vyjádření Stanislava Stebily si velení SOVZ Hradiště velmi váží spolupráce s Cyrilem Hauptmannem z Klubu přátel města Kadaně, Josefem Sluněčkem z Obecního úřadu Maštov, Janem Apolenem z Mladého hasiče Kadaň, Vítězslavem Kýnou z Hasičského záchranného sboru Kadaň, Vladimírem Išlerem z Vodních sportů Kadaň, strážníky Radkem Wožniakem, Stanislavem Kobzou a Radkem Vyhnálkem z Městské policie Kadaň, Kateřinou Krupičkovou z Červeného kříže, Josefem Roubem z Letecké školy Radonice, Tomášem Žákem z Doupovských vlků, s žateckými záchranáři Slavomilem Jurnečkou a manžely Veselými a dalšími.

Text: kapitán Pavel Kočvara,
tiskový a informační důstojník
Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov,
Foto: Bc. Stanislav Stebila

DOPISY OD VÁS

Hlavní velitelství vojenské policie Odborná škola vojenské policie

Ve Vyškově dne 25. května 2010

Velitelství výcviku – Vojenská akademie
brigádní generál Ing. Jaromír ZUNA, MSc.

Vyškov

Vážený pane generále,

v souladu s Plánem činnosti Vojenské policie na rok 2010 proběhl v termínu 18.1. – 21.5.2010 u Odborné školy Vojenské policie Odborný základní kurz VP.

Dovoluje mi, abych Vám touto cestou poděkoval za pomoc při zabezpečení výuky příslušníků Odborného základního kurzu Vojenské policie v předmětech OPZHN, jejich přípravě a zdravotnická příprava.

Díky Vaší pomoci a výsoké profesionálnímu přístupu lektorů Institutu vzdělávání a Institutu výcviku byla provedena kvalitní výuka, která výraznou měrou přispěla ke zvýšení odborné způsobilosti posluchačů kurzu.

Pane generále, velmi oceňuji Vaši podporu a vřelost a těším se na další spolupráci.

S pozdravem

Velitel Odborné školy Vojenské policie
major Ing. Lubomír WENZL

Pionýrské centrum Český Krumlov
Školní 128, 382 11 Větrná
IČ 00474886, telefon 606 941 468
pc.ck@seznam.cz, www.pck.wg.zr

Větrná 18.5.2010

Vojenské zařízení 6817
Polná na Šumavě
Náčelník SOVZ
Pplk. Ing. Luděk Karel

Vážený pane podplukovníku,

v termínu 23. – 25. dubna 2010 pořádalo naše Pionýrské centrum v areálu Podvoří akce Sraz Pionýra a soutěž Pionýrská stezka. Akce se zúčastnilo téměř 100 dětí z okresu Český Krumlov se svými vedoucími.
Dovoluje mi, abych Vám touto cestou poděkoval za spolu pořadatelství SOVZ a za zapůjčení areálu. Současně bych rád chtěl poděkovat všem Vaším zaměstnancům, kteří se podíleli na úspěšném průběhu akce. Děkujeme všem bez výjimky za jejich pomoc, bezvadný a osobitý přístup a také za jejich čas, který věnovali dětem.
Současně mi dovoluje vyjádřit neskrtné přání v pokračování naší spolupráce.

Jelž jednou děkujeme a jsme s pozdravem.

Za Pionýrské centrum Český Krumlov a účastníky Srazu Pionýra a Pionýrské stezky

Jaroslav Pfeiferle
Vedoucí Pionýrského centra Český Krumlov

KRAJSKÉ VOJENSKÉ VELITELSTVÍ HRADEC KRÁLOVÉ

Velká náměstí 33, 500 01 Hradec Králové, Czech Republic
tel. +420 973 231 411, fax +420 973 231 472, e-mail: kvv.hradeckrálov@army.cz
www.kvv-hradeckrálov.army.cz

V Hradci Králové dne 15. června 2010

Velitel
Velitelství výcviku – Vojenská akademie
brig. gen. Ing. Jaromír ZUNA
Vila Nejedlého

682 01 VYŠKOV

Vážený pane generále,

dovoluje mi, abych Vám poděkoval za to, že jste dne 8.6.2010 umožnil využití úzební výcvikových zařízení pro aktivní záležitosti Krajského vojenského velitelství Hradec Králové.

Příslušníci pěti roty AZ absolvovali výcvik na ohňové dráze. Zde se jim aktivně věnovali kpt. Bc. Luděk SPURNÝ, mjr. Marcela MINAŘIKOVÁ a ppor. Bronislav PROKOP.
Dále se příslušníci AZ seznámili s UVZ pro odbornosti vzdušných sil.

Děkuji Vám za spolupráci.

Ředitel
plukovník Ing. Václav ŠPAČEK

**Rektor – velitel
Univerzity obrany**
Kounicova 65, 662 10 Bno
Tel: 873 442 131
Fax: 541 211 269
E-mail: rektor@unob.cz

V Bmě dne 7. června 2010

Vě: Poděkování

Vážený pane brigádní generále,

dovoluji mi, abych touto cestou poděkoval příslušníkům Váleho útvaru za pracovní nasazení při zabezpečení příběhu cvičení FOURLOG v termínu od 2. do 16. května 2010:

- Ing. Karlu HISOVI, Ph.D. za řízení pracovitě „údržba v polních podmínkách“
- Prap. Bc. Pavlíně KLČOVÉ za provedení praktického výcviku první pomoci.

I díky jejich přičinění toto mezinárodní cvičení naplnilo stanovené cíle.

Rektor-velitel
prof. Ing. Rudolf URBAN, CSc.

VÚ 1970
brigádní generál Ing. Jaromír ZÚNA, MSc.
Vyškov

Vojenský zářez 8129
Vojenský újezd Libavá

V Libavě dne 27. května 2010

Velitelství výcviku – Vojenská akademie
brigádní generál Ing. Jaromír ZÚNA, MSc.

Vyškov

Vážený pane generále,

dovoluji mi, abych touto cestou vyjádřil poděkování příslušníkům Institutu vzdělávání VeV-VJA Vyškov, kteří v rámci prevence SNJ provedli u SOVZ Libavá přednášku na téma extremismu,

Jednalo se o lektory kpt. Mgr. Stanislava BALÍKA a Mgr. Jaroslava SZTEFKA.

Kvalitně a odborně připravená přednáška lektorů na dané téma přispěla k realizaci Nařízení NGŠ AČR č. 892-2/2009-1416 a Ročního plánu činnosti SOVZ Libavá.

Přednáška zaujala přítomné posluchače a napomohla k ujasnění si nebezpečnosti tohoto projevu ve společnosti a AČR.

Rádi bychom využili jejich přednášek i v budoucnu v rámci programu vzdělávání a prevence SNJ.

Těším se na další vzájemnou spolupráci.

Náčelník SOVZ Libavá
podplukovník Ing. Ladislav ZAKUŽANSKÝ
dočasně pověřený
major Ing. Ivan ŠESTÁK

SLUŽEBNÍ LÍSTEK

Vojenský útvar 3771
Prostějov

V Prostějově dne 8. června 2010
Výtisk jediný!
Počet listů: 1

Velitelství výcviku – vojenská akademie
velitel

Vyškov

Vě: Poděkování za spolupráci

Vážený pane brigádní generále,

v souladu s Nařízením k provádění přípravy příslušníků společných sil v oblasti zpravodajství z lidských zdrojů (HUMINT) na rok 2010 čj. 28-2/2010-2802/32 a v souladu s Plánem činnosti 102. pzpe na rok 2010 čj. 882/2009-3771, se ve dnech 31.05. - 04.06. 2010 konaly u VÚ 3771 výběry uchazečů do nově formované rotý HUMINT.

V této souvislosti bych rád vyjádřil poděkování za velmi dobrou spolupráci a příkladný přístup při zabezpečení psychologické části výběru psychologům ve Váši podřízenosti:

- kpt. Mgr. Darině ZÁCHOVÉ
- kpt. Mgr. Michalu HUMMELOVI
- o.z. Mgr. Rostislavu ČHALOVI

Věsteř
podplukovník Ing. Pavel ANDRÁŠKO

Rožnovská valaška 2010

Letos již posedmnácté ve dnech 11. až 13. června se sešly dětské a dospělé folklorní soubory i skupiny historického šermu, ty jen pojednácté, v Dřevěném městečku v Rožnově pod Radhoštěm na slavnosti vojenských zájmových skupin – XVII. mezinárodním armádním folklorním festivalu. Po roční přestávce, kdy už jsme začali ztrácet naději, zda se ještě někdy všichni sejdem, se podařilo a „Valaška“ přece jen byla.

Po propřesných dnech a týdnech se sluníčko zvědavě vyklubalo, aby mu nic z festivalového dění neuniklo. A věru, bylo se na co dívat. Dřevěné městečko se zaplnilo členy více než dvaceti souborů a skupin v různých krojích a kostýmech, aby oživilo atmosféru ve skanzenu, který mimochodem letos slaví 85 let svého založení a je nejstarším v Evropě.

nou kyticí a popřála jí k 80. narozeninám, které paní Mgr. Zdeňka Rotreklová oslavila v únoru.

Žádný soubor z Rožnova neodjel s prázdnou. Přivezli jsme si diplomy a valašky a hlavně spoustu – troufám si

Posádku Vyškov letos reprezentoval dětský folklorní soubor Klebetníček, folklorní soubor Trnka a skupina historického šermu Signum. Tradičně se k Vyškovu hlásila i cimbálová muzika Háj, která vlastně vznikla po ukončení činnosti naší cimbálové muziky Dubravěnka a sídlí v Háji u Opavy. Všechny soubory zvládly svá představení velmi dobře a v parném počasí, které vládlo zejména dva první dny, jim ani nebylo co závidět. Nejmladší členka souboru Trnka Eliška Hořavová získala třetí místo v dětské zpěvácké soutěži a tím se stala nejúspěšnější účastnicí festivalu z Vyškova. A zpívalo jí to opravdu hezky. Na uměleckou vedoucí a choreografku Trnky si vzpomněla ředitelka festivalu pplk. Mgr. Blanka Majkusová krás-

to říct za všechny účastníky – krásných vzpomínek a zážitků a samozřejmě i trošičku obav, abychom se v příštím roce opět do Rožnova na festival podívali.

Nebylo by všechno zdaleka jedno-
duché, nebýt našich skvělých pánů řidičů šrtm. Jana Bartoňka a nrtm. Pavla Indráka, kteří nám plnili všechna přepravní přání – a nebylo jich málo. Chlapi, děkujeme za spolupráci.

Diváků bylo po všechny tři dny plno. I je zajímalo, jaké změny se v armádním folkloru promítnuly po roku absence v Rožnově. Podle ohlasů z hlediště byli spokojeni.

Loučení se slovy „... tak za rok!“ už neznělo tak jistě jako před dvěma lety. Přesto nepřestaneme tančit, zpívat ani šermovat s myšlenkou, že do Rožnova se za rok jede. „Valaško“, nashle v roce 2011.

Text: Anna Lasovská

Foto: Anna Lasovská, kpt. Ing. Jaroslav Němeček

SPORT

Přebory posádky

Předprázdninové přebory posádky Vyškov byly zakončeny 7. června. Souběžně proběhly soutěže v tenisu a stolním tenisu. Další pokračování je na pořadu v září, kdy se uskuteční turnaj v nohejbalu.

V tenisu byly na pořadu dvouhry a dusné počasí důkladně prověřilo kondici hráčů. Ze dvou základních skupin postoupila do semifinále čtveřice nejlepších, která bojovala o celkové prvenství. Z vítězství se nakonec radoval kpt. Šolc, když v pohledném finále udolal o. z. Jůna 7:5.

Výsledky semifinále: prap. Jůn – kpt. Šolc 1:6, o. z. Jůn – nrtm. Veselý 6:4. Finále: kpt. Šolc – o. z. Jůn 7:5.

Účastníci stolního tenisu se střetli ve dvouhrách systémem každý s každým. Suverénním vítězem se stal kpt. Ivančo. V průběhu turnaje nezaváhal a přehrál všechny své soupeře. V přímém souboji o druhé místo si počínal úspěšněji kpt. Stehlík, když porazil celkové třetího kpt. Konečného.

Text: Mgr. Radoslav Kala

Foto: Hana Jurčová

INFORMACE PRO ŘIDIČE

KARTA PRVNÍ POMOCI

ZJIŠŤ, CO SE STALO? ZAVOLEJ POMOC! DÍBEJ O VLASTNÍ BEZPEČNOST!

		HASIČI	150
		ZÁCHRANKA	155
		POLICIE	158
		IZS	112

ZASTAV KRVÁČENÍ **UVOLNI DÝCHAČÍ CESTY**

30 STLAČENÍ HRUDNÍKU **2 VDECHY**

PROTISOKOVÁ POLOHA **STABILIZOVANÁ POLOHA**

posádkarespozit.cz

KRVÁČENÍ
Štít mění nad ruku nebo v ruku. Zraněného polkne a poraněnou končetinu zvedne nad úroveň srdce. Ránu překryj stlačením krytů a pomocí přílohy tlakový obvaz. Pokud obvaz poskytnete, přidejte další vrstvu (lůžko resuscitace).

BEZVĚDOMÍ
Zjete, zda zraněný dýchá? Pokud nedýchá, otevři dýchací cesty zkloněním hlavy. ZAČNI 30x stlačování uprostřed hrudníku a následně dvěma vdechy (podleje se na OBRAZKY), pokračuj v poměru frekvence stlačení a vdechů 30:2. Pokud dýchá a není poškozen na poranění páteře a jiné vážné poranění uloď zraněného do stabilizované polohy a průběžně kontroluj životní funkce.

ŠOK
Se zraněným uchytěj vlastní kolenky, zabrej ztlačením krve, zjete teplo, nepodávej tekutiny ani léky. Zraněného ulož do postávkové polohy na zádech, dle možnosti zvedni nad podlahu o 10-15 cm.

PODEZŘENÍ NA PORANĚNÍ PÁTEŘE
Pokud zraněný není v ohrožení života a DROHÁ, se zraněným nehýbej!

PORANĚNÍ HRUDNÍKU A BŘICHA
Neodstraňuj předměty z rány! Na ruku přiloď zátěžní kryt! Zraněnému zjete dostatek tepla. Nepodávej zraněnému žádná tekutina a jídlo!

ZLOMENINY
Končetinu nenapravěj! Zbytečně jí posouvj maximálně šikmo nad a pod zlomeninou. Na zraněnou zlomeninu přiloď stlačenj kryt!

POPÁLENINY
Zastav plicování tepla! Odstraň amoniacné nádoby! Puchýře nepropichuj, přilivávej studenou vodu z rány neodstraňuj! Pomáhávej popáleniny ochlázuj do výrazné bolesti. Rosáňé popáleniny NEDOKAZUJ jen příloď stlačenj kryt! Pokračuj jako při poraněni „ŠOK“.

ÚRAZ ELEKTRICKÝM PROUDEM
Vyjmi elektrický proud nebo jiným bezpečným způsobem přeruď kontakt zraněného s ei proudem! Při zjete všichni zraněného pokračuj jako při poraněni „BEZVĚDOMÍ“!

www.posadkarespozit.cz

ZÁVOD HORSKÝCH KOL (MTB)

Dne 28. 5. 2010 se u Velitelství výcviku – Vojenské akademie pořádal otevřený přebor posádky horských kol, organizovaný oddělením tělesné přípravy. Jak řekl organizátor: „...je to nultý ročník.“ Na tento závod se přihlásilo celkově deset závodníků z celé posádky, a to ve všech třech kategoriích: muži do 35 let (M1), muži 36 let a starší (M2), ženy bez věkového omezení (Z1). Nutno přiznat, že nepřízeň počasí přidělávala vrásky staviteli trati, neboť si lámal dlouho hlavu nad tím, kudy povede trasa závodu. V pátek ráno už to vypadalo nadějně. Závodníci i s koly se dostavili kolem půl osmé k prezentaci. Obdrželi startovní čísla a poslední pokyny před závodem.

Ve čtvrt na devět se odstartovalo. Trasa byla dlouhá 22 km v mírně členitém terénu po zpevněných i nezpevněných cestách (viz obr. 1). Jelo se za plného silničního provozu.

A jaké byly názory účastníků po závodě?

„Trať byla zajímavá, sjízdná i za špatného počasí, nebyla extrémně náročná. Byla dobře a vhodně vybraná ve vojenském prostoru, byla dobře označená a zabezpečená – čili nenáročná na orientaci,“ řekl jeden z účastníků závodu pprap. Petr Buňatický.

„I přes nepříznivou předpověď počasí během celého závodu nekápllo a bylo i slunečné počasí, což přispělo k celkové pohodě. Organizace závodu byla velmi dobrá a dokonce již v cíli obdrželi závodníci diplomy,“ řekl další z účastníků závodu kpt. Ing. Vladimír Haumer.

O nevšedním zážitku mohl hovořit jeden ze závodníků, jenž setkal s divokým seletem, které ho doprovázelo část trati, a proto byl rychleji v cíli.

Velkým překvapením pro všechny byla malá účast závodníků, která byla asi zaviněna špatným počasím den před závodem.

A výsledky?

Kategorie M1:

1. místo nrtm. Jan Kocek
2. místo nprap. Marek Lautier

Kategorie M2:

1. místo pprap. Petr Buňatický
2. místo kpt. Ing. Vladimír Haumer

CELKOVĚ:

1. místo nrtm. Jan Kocek
2. místo pprap. Petr Buňatický
3. místo kpt. Ing. Vladimír Haumer
4. místo nprap. Marek Lautier

Organizátor by rád poděkoval POŠ Vyškov za zdravotnické zabezpečení, které nebylo našťastí zapotřebí. Dále chce poděkovat správci posádky mjr. Ingu. Karlu Polínkovi za zpřístupnění brány „střed“. Další poděkování pat-

ří správci sportovní haly o. z. Vladimíru Markovičovi za poskytnutí prostoru na očištění kol a závodníků. A všem ostatním, co se podíleli na organizaci závodu.

A další pokračování?

„Myslíme si, že určitě je dobré pokračovat v tomto zajímavém závodě v prostorech vojenského újezdu, který skýtá velmi dobré podmínky pro tento sport. Pro ty, co se nezúčastnili tohoto závodu, bychom vzkázali, aby příště neváhali a vyzkoušeli i něco nového a mohli se tak podívat do míst, která by jinak neviděli.“

„Doporučujeme tento závod organizovat častěji a třeba i pro jiné kategorie, např. pro silniční kola.“

To byly názory závodníků.

Proto mi dovoluňte představit vám plánky tras. A začneme plánky pro horská kola. Jako první bych popsal trasu, která se jela 28. 5. 2010 (obr. 1).

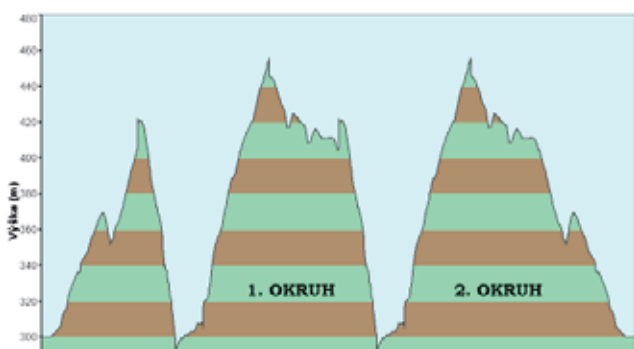
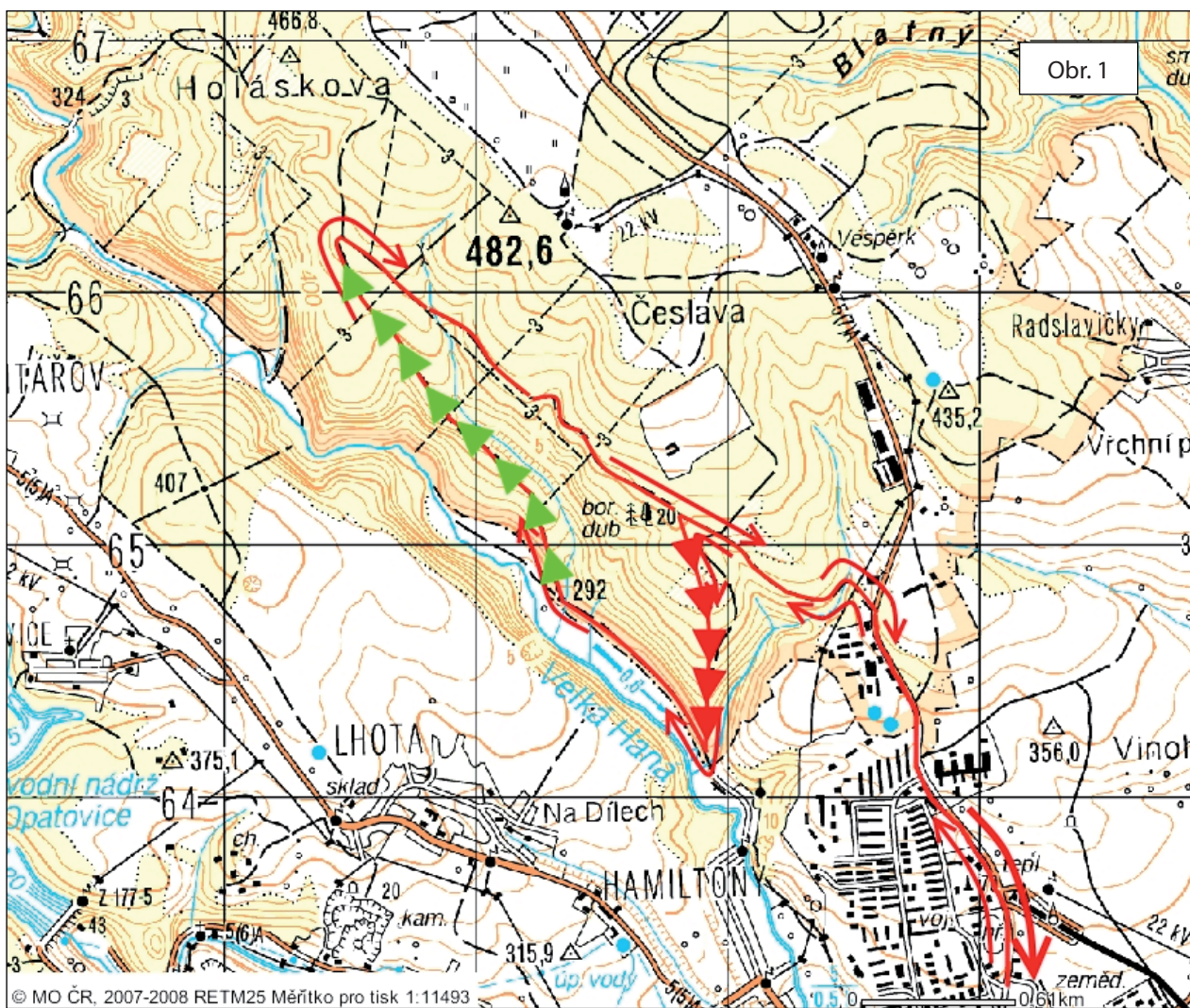
Popis trasy:

Vyjedete z areálu kasáren na hlavní komunikaci vedoucí z Vyškova do vojenského prostoru. Jedete kolem „výzkumáku“ stále do kopce až k „velitelství VVP“, tam odbočíte doleva směrem k „cvičišti kolové techniky“. Pokračujete po hlavní, ale už ne tak luxusní, zpevněné komunikaci až pod „cvičák kolovky“. Je tam křižovatka hvězdicového tvaru. Dáte se doleva. Pomalinku se připravte na cestu „dolu kopcem“ rovnou do Hamilton. V okamžiku, kdy najedete na

rozcestník, kde byste se chtěli rozhodovat, zda jet cestou (respektive korytem) zničenou od lesáků, nebo po břehu toho koryta, doporučuji jet po břehu koryta. Po dojezdu k ranči „hamilton“ se dáte doprava, podél ranče (značeno červenou turistickou). Jedete zhruba 800 m a je tam rozcestník. Červená turistická vede doleva (směrem ke stromu na louce), ale vy pojedete doprava. Za malý okamžik začnete stoupat a jedete směrem na „Holáskovou“. Začátek je malinko těžší, ale potom už je to příjemnější

stoupání. Téměř na „vrcholu Holáskové“ je vidlice cest. Zde opět odbočujete doprava. Je to krásně zpevněná lesní cesta, která vede zpět na křižovatku pod „cvičákem kolovky“. Zde se můžete rozhodnout, zda si dáte další kolečko (které měří zhruba 6 km), nebo pojedete stejnou cestou nazpět do „kasáren“ (což je zhruba 3 km).

Trasa není technicky tolik náročná. Je možno trénovat na ní i za deště. Není vhodná pro silniční a možná ani pro treková kola.

Nyní mi dovolte představit druhou trasu, která by se jela v případě příznivého počasí (obr. 2).

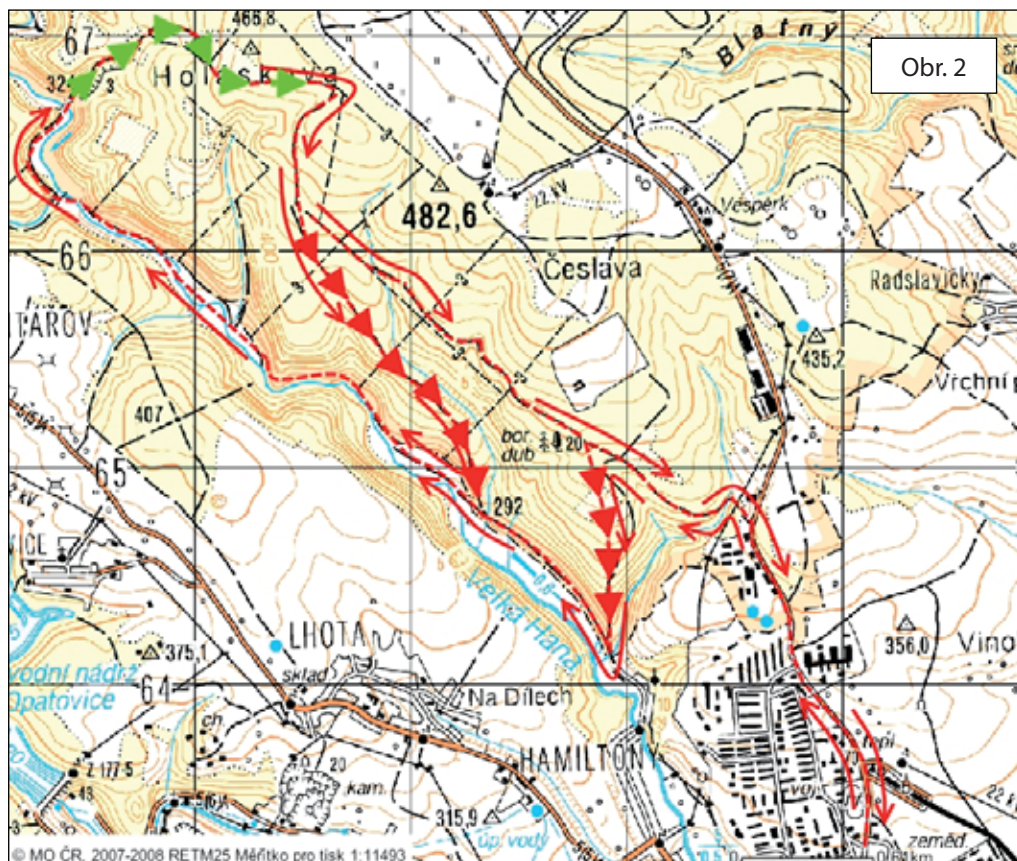
Popis trasy:

Vyjedete z areálu kasáren na hlavní komunikaci vedoucí z Vyškova do vojenského prostoru. Jedete kolem „výzkumáku“ stále do kopce až k „velitelství VVP“, tam odbočíte doleva směrem k „cvičišti kolové techniky“. Pokračujete po hlavní, ale už ne tak luxusní, zpevněné komunikaci až pod „cvičák kolovky“. Je tam křižovatka hvězdicového tvaru. Dáte se doleva. Pomalinku se připravte na cestu „dolu kopcem“ rovnou do Hamilton. V okamžiku kdy na jedete na rozcestník, kde byste se chtěli rozhodovat, zda jet cestou (respektive korytem) zničenou od lesáků, nebo po břehu toho koryta, doporučuji jet po

břehu koryta. Po dojezdu k ranči „hamilton“ se dáte doprava, podél ranče (značeno červenou turistickou). Jedete zhruba 800 m a je tam rozcestník. Červená turistická vede doleva (směrem ke stromu na louce) a tudy se vy vydáte (pamatujte si rozcestník). V tomto okamžiku jedete po louce údolím Velké Hané, což je dané až pod obec Rychtářov (značeno červenou turistickou). Osvěžíte se třemi brody. Ty ovšem lze překonat i po lávce vedoucí přes vodu. Jakmile dorazíte k rozcestníku pod Rychtářov, pojedete rovnou za nosem (prostě neodbočujete doleva). Po několika metrech překonáte opět vodu, ale tentokrát po mostku. Za malý okamžik začnete stoupat a jedete směrem na „Holáskovou“. Začátek je malinko těžší, ale potom už je to příjemnější stoupá-

ní. Dojedete na vrchol „Holáskové“, kde už je cesta poměrně příjemnější, a jedete směrem na „cvičák kolovky“. Po několika metrech je rozcestník vedoucí zpět do údolí. Po příjemném sjezdu jste se opět ocitli na rozcestníku (který jste si měli pamatovat) a dáte si ještě jedno kolečko. Při druhém či třetím kolečku na vidlici cest u „Holáskové“ nebudete odbočovat na sjezd, ale jedete stále po „hlavní“ krásně zpevněné lesní cestě, která vede zpět na křižovatku pod „cvičákem kolovky“. Zde již ve vysokém tempu se vracíte zpět na hlavní komunikaci směrem do „kasáren“.

Trasa není technicky tolik náročná. Je skoro stejně dlouhá jako předchozí trasa (záleží na počtu koleček). Ovšem nelze na ní trénovat za deště. Není vhodná pro silniční, ale je možná pro treková kola.

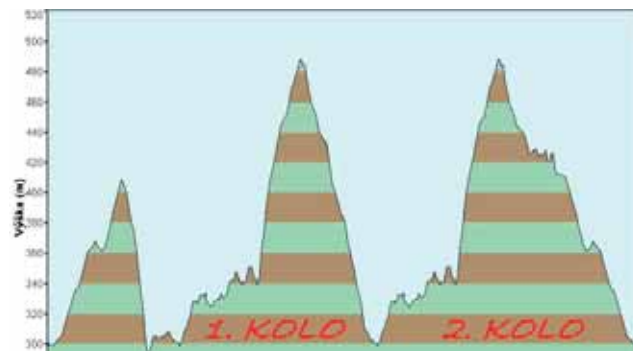
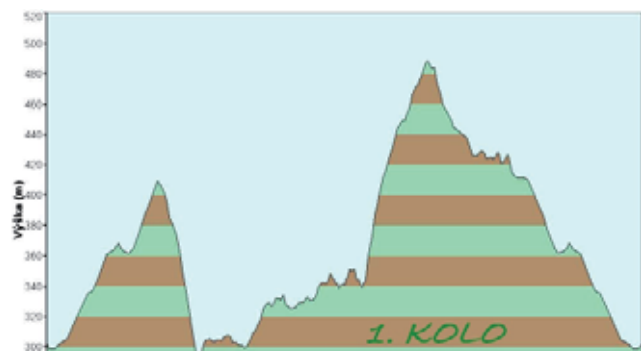
Obr. 2

Tak to je na začátek všechno a budeme pokračovat i dalšími zajímavými trasami pro všechny nadšence cyklistiky.

Pokud by byl zájem o projetí si těchto tras v doprovodu mém a dalších nadšenců, kontaktujte mne na ALC. 451 484 nebo přes intranet na adresu zdenek.tvaruzek@ispovy.acr, případně osobně na OdTěIPříp na bloku kateder ve druhém poschodí v kanceláři č. 330.

Kdy by se jezdilo? Navrhuji jednou týdně po celé léto. A jak dlouho? Dvě hodinky od 2 do 4 hodin odpoledne.

Text: pppap. Zdeněk Tvarůžek

Prvenství vojenského hasiče v Lize ČR

Povolání hasiče je snem snad každého kluka. Tato záslužná práce bude vždy patřit mezi povolání, která jsou pro nás všechny velmi důležitá a patří mezi nejdůvěryhodnější. Práce hasičů bývá poměrně fyzicky i psychicky náročná záležitost. Její výkon klade na hasiče velké nároky, zejména při zásazích u tragických událostí. Neváhají nasadit život za záchranu ostatních. Každý hasič potřebuje nejen perfektní zdravotní stav, emoční a duševní vyspělost, ale také – a to především – musí být kvalitně připraven po fyzické stránce. Také vyžaduje otrlejší povahu, kterou jen tak něco nerozhodí.

ve výstupu na věž

V rámci zvyšování kondice a fyzické zdatnosti se v České republice koná řada soutěží družstev a jednotlivců, kde si ti nejlepší z nejlepších měří své síly. Smyslem těchto soutěží je podpora a propagace povolání.

Jednou z vrcholových soutěží je celorepubliková „Liga ČR ve výstupu na věž“, kterou pořádá sdružení reprezentantů v požárním sportu Český hasič ve spolupráci s HZS ČR. Je to soutěž s výkony na hranici extrémních sportů a je určena pro závodníky z řad profesionálů, dobrovolných a podnikových hasičů v disciplíně „Výstup do 4. podlaží cvičné věže pomocí hákového žebříku“. Závody se konají v celkem osmi krajích. Otvírací závod se již tradičně konal v Karlových Varech (5. května), kterého se zúčastnilo více jak 110 závodníků. Vítězem karlovarského závo-

du byl příslušník Armády ČR – vojenské hasičské jednotky ze Střediska obsluhy výcvikového zařízení Hradiště 32letý Milan Bobek, který převzal za 1. místo Putovní pohár ředitele HZS Karlových Varů a oficiální dres Ligy ČR. Vítězství nepřišlo určitě samo. Porazil celou špičku reprezentantů Ligy ČR a především zúročil několikaletou dřinu a náročné tréninky.

„První myšlenka na měření sil v soutěžích mne napadla před sedmi lety, kdy jsem společně s mým strýcem založil rodinné družstvo Bobková hasičská brigáda Bošov. Soutěžili jsme v okresních soutěžích, které jsme několikrát vyhráli“, vzpomíná na své začátky Milan Bobek. Dále dodává: „Ten největší adrenalin jsem zažil až pod vedením sou-

časného předsedy sdružení Český hasič Antonína Minarského z Karlových Varů, který je v této soutěži již veteránem. Po ne skutečně náročných tréninkových drilech v Karlových Varech, Chýši a v Podbořanech jsem se v roce 2006 zúčastnil poprvé této soutěže. Až v loňském roce se mi podařilo pokořit patnáctivteřinový limit a ve třech závodech se umístit do patnáctého místa a v dalších třech na devátém místě“.

Druhý závod Ligy ČR se konal v Ústí nad Orlicí (14. května) za ztížených povětrnostních podmínek v silném dešti a za účasti 130 závodníků. Milan Bobek se umístil na šestém místě časem 15,07 s.

Třetí závod Ligy ČR výstupu na cvičnou věž se konal v Plzni (21. května). Startovalo zde 108 závodníků. Milanu Bobkovi zde uniklo o kousek bodované místo. Skončil na jedenáctém místě časem 15,05 s.

Při jednom z četných tréninků se Milanu Bobkovi stal úraz, který ho na několik závodů vyřadil. Ale jak sám tvrdí: „Věřím, že se uzdravím v co nejkratší době a poslední závod série letošního roku v Ostravě budu Armádu ČR plnohodnotně reprezentovat. Doufám, že se v budoucnu přidají i další příslušníci vo-

jenských hasičských jednotek Armády ČR a tím také rozšíříme základnu vrcholového hasičského sportu“.

Náčelník a příslušníci Střediska obsluhy výcvikového zařízení Hradiště mu přejí rychlé uzdravení a včasný návrat na startovní čáru soutěže Ligy ČR ve výstupu na věž.

Pracovník pro styk s veřejností
Bc. Stanislav Stebila

Milan Bobek uprostřed již jako vítěz

POSÁDKA VYŠKOV – PROFESIONÁL – měsíčník příslušníků vyškovské posádky. Vydává: Velitelství výcviku – Vojenská akademie. IČO 60162694.

Adresa redakce: Velitelství výcviku – Vojenská akademie, Víta Nejedlého, 682 01 Vyškov. Šéfredaktor: kpt. Ing. Pavel Kočvara,

mobil: 602 259 994, e-mail: KocvaraP@seznam.cz. Tisk: VydO / OIT / VeV – VA. Distribuce dle zvláštního rozdělovníku.

Grafický návrh titulní strany, grafická úprava a typografie: Bronislava Šebelová. Foto na titulní straně: Olga Karaffová, MO. Registrační číslo: MK ČR E 11238.

Uzávěrka příštího čísla: 15. 7. 2010. Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Tento výtisk neprošel jazykovou korekturou.

**Elektronickou podobu časopisu Posádka Vyškov – PROFESIONÁL
najdete na informačním portálu posádky Vyškov:
<http://intranet.ispovy.acr>**